

पस्य पाठचुरादिभ्यो ञेरनिवृत्ता बोधयति ।
तेन कदाचित् ञे रप्राप्ते यगादौ वृष क इत्यस्य
वृथते इत्यादि अस्य तु वर्हते इत्यादिभेदः ।
इति दुर्गादासः ॥

वर्हः, ङी, (वर्हयति पूरयतीति । वर्ह + अच् ।)
वीषकम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १०६ ॥

वर्हः, पुं, (वर्हते इति । वृध् द्वेने + अच् ।)
ब्राह्मण्यष्टिका । इति जटाधरः ॥ पूर्वः ।
द्वेदः । इति वर्हधात्वर्थदर्शनात् ॥

वर्हकः, पुं, (वर्हते इति । वृध् + क्त्वा ।)
ब्राह्मण्यष्टिका । इत्यमरः । २ । ४ । ६० ॥

(वर्हयतीति । वर्ह पूरणे द्वेने च + क्त्वा ।)
पूरके द्वेदे च, त्रि ॥

वर्हकिः, पुं, (वर्हते द्वित्यतीति । वर्ह + अच् ।
वर्ह कयतीति । कथ हिंसायां + बाहुलकात्

डिः ।) तृथा । इत्यमरः । २ । १० । ६ ॥
(यथा, रामायणे । १ । १३ । ७ ।

“कर्मोक्तिकान् शिल्पकरान् वर्हकीन् खन-
कानपि ।

गणकान् शिल्पिनश्चैव तथैव नटनर्त्तकान् ॥”)
वर्हकी, [न्] पुं, (वर्हको वर्होऽस्ति अस्म्येति ।

वर्हक + इति ।) वर्णसङ्करजातिविशेषः ।
वट्ट इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । तृथा २

वर्हकिः ३ तृथा ४ रुत्रधारः ५ रथकारः ६
रथकरः ७ काष्ठतट ८ काष्ठतटकः ९ । इति

शब्दरत्नावली ॥ (यथा, वृहत्संहितायाम् ।
४३ । २२ ।

“अरभङ्गे बलभेदो
नेन्या नाशो बलस्य विज्ञेयः ।

अर्धचयोऽयमङ्गे
तथाभिभङ्गे च वर्हकिनः ॥”)

वर्हनं, ङी, (वृध् च्छेदपूर्णाः + क्युट् ।) द्वेदनम् ।
(यथा, मनुः । २ । २६ ।

“प्राङ्नाभिवर्हन्तु पुंसो जातकर्म विधीयते ॥”)
वृहिः । इति मेदिनी । ने, १२३ ॥

वर्हनः, त्रि, (वर्हयतीति । वृध् + नन्त्यादित्वात्
क्युः । यद्वा, वर्हते तच्छील इति । वृध् पूर्ण +

“अनुदात्तश्चेति ।” ३ । २ । १४६ । इति
बुप् ।) वर्हिण्यः । इत्यमरः । ३ । १ । २८ ॥

(यथा, ऋग्वेदे । ३ । ३२ । १२ ।
“यश्चो हि त इन्द्र वर्हनी भूदुत प्रियः सुतसोमो

मियेधः ॥”)
वर्हनी, ङी, घटी । इति मेदिनी । ने, १२३ ॥

संमार्जनी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ८२ ॥
सनालपाचविशेषः । वर्हना इति भाषा । यथा,

“आहुः ङी कर्करौ पारौ वर्हनी च लल-
निका ॥”

इति जटाधरः ॥ * ॥

प्रतिष्ठादिकर्मणि तत्प्रयोजनं यथा,—
“प्रतिष्ठा यस्य देवस्य तदाहं कलसं गृह्णेत् ।

ऐशान्यां पूजयेदयम् अस्मिन्नेव च वर्ह-
नीम् ॥

कलसं वर्हनीषेयं यद्वा न वाक्नोप्यति तथा ।
आसने तानि सर्वानि प्रणवास्त्रं जपेद्गुरुः ॥

स्त्रयमीव रत्नगर्भं वन्दयुग्मं न वेदितम् ।
सर्वविधोगन्धलिप्तं पूजयेत् कलसं गुरुः ॥

देवन्तु कलसे पूज्य वर्हन्त्या वन्द्युत्तमम् ।
वर्हन्त्या तु समाश्रुतं कलसं भामयेदनु ॥

वर्हनीं धारया विषमयतो धारयेत्ततः ।
आभ्यर्च्य वर्हनीकुम्भं स्थाप्ये देवमर्चयेत् ॥”

इति गारुड ४८ अध्यायः ॥
वर्हमानः, पुं, (वर्धते इति । वृध् वृही + शानच् ।)

एरण्वृचः । इत्यमरः । २ । ४ । ५१ ॥ (अस्य
पर्यायो यथा,—

“युक्त एरण्व आमकुञ्चिन्नो गन्धर्वहस्तकः ।
पञ्चाङ्गुली वर्हमानो दीर्घदण्डोऽप्यष्टकः ।

वातारिस्तनूनापि त्वक्कच निगदते ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

पशुभेदः । श्रावः । (यथा, महाभारते । ७ ।
८० । १६ ।

“तथा गाः कपिला दोम्भीः सबत्साः पाण्डु-
नन्दनः ।

हेमश्ङ्गी रूप्यचुरा दत्ता चक्रे प्रदक्षिणम् ।
खलिकान् वर्हमानां च नन्द्यावर्त्तां च काच-

नान् ॥”
अस्मिन्नर्थे ङीवलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, तत्रैव ।

१३ । ६४ । १२ ।
“मन्त्रासु तिलपूर्णानि वर्हमानानि मानवः ।

प्रदाय पुत्तपयमानिह प्रेत्य च मोदते ॥”
तथा च सुश्रुते सूत्रस्थाने २६ अध्याये ।

“स्त्री पुच्छिणी सबत्सा मौर्वर्हमानमलङ्कृता ।
कन्या मत्साः फलं चामं खलिकं श्रोदका दधि ॥”)

विष्णुः । इति मेदिनी । ने, २०८ ॥ (यथा,
महाभारते । १३ । १४६ । ४१ ।

“वर्हनी वर्हमानश्च विविक्तः श्रुतिषागरः ॥”)
जिनविशेषः । तत्पर्यायः । वीरः २ चरमतीर्थ-

स्तु ३ महावीरः देवाय्यः ५ अज्ञातनन्दनः ६ ।
इति हेमचन्द्रः । १ । ३० ॥ धनिनां वृहविशेषः ।

यथा,—
“खलिको वर्हमानश्च नन्द्यावर्त्तादयोऽपि च ॥”

इति हलायुधः ॥
(यथा, वृहत्संहितायाम् । ५३ । ३३ ।

“हारालिन्दोऽन्तगतः प्रदक्षिणोऽन्यः शुभस्त-
न्यायः ।

तद्वच वर्हमाने हारान् न दक्षिणं कार्यम् ॥”)
खनामखातदेशः । यथा,—

“प्राच्यां मागधश्रीणी च वारेन्नीगौडराट्टकाः ।
वर्हमानतमोलिप्तप्राग्व्योतिषोऽद्याद्रयः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वे कूर्मचक्रम् ॥
(भद्रान्वर्षस्य कुलपञ्चतविशेषः । यथा, मार्क-

ण्डे । ५६ । १२ ।
“विशालः कम्बजः क्षणो जयनी हरिपञ्चतः ।

विशोको वर्हमानश्च सप्तेते कुलपञ्चतः ॥”
वृहिविशिष्टे, त्रि ।)

वर्हमानकः, त्रि, (वर्हमान + स्तार्थे संक्रायां वा
कन् ।) वृहिविशिष्टः । पुं, श्रावः । इत्यमरः ।

२ । ६ । २२ ॥ (यथा, महाभारते । १४ । ६५ । १० ।
“भृङ्गाराणि कटाहानि कलसान् वर्हमान-

कान् ॥”)
स्तार्थे कप्रत्यये एरण्वृचश्च ॥ (आरात्रिकम् ।

इति महाभारतटीकायां नीलकण्ठः ॥ यद्वा,
महाभारते । ७ । ५५ । ४ ।

“नटनर्त्तकगन्धर्वैः पूर्वकेऽर्हमानकैः ।
निबोद्योगैश्च क्रीडद्भिस्तत्र स्न परिहर्षिताः ॥”)

वर्हापनं, ङी, नाडीच्छेदनम् । यथा,—
“अर्हनामे दन्तीधारां पातयेद्गुडसमिधा ।

ततो पट्टापनं वृद्धौ नामादेः करणं मम ॥
कर्णाय तत्तृणान्नामो प्रभाते नवमोदिने ।

यथा मम तथा कार्यो भगवत्या महीतवः ॥”
वर्हापनं नाडीच्छेदनम् । इति त्रिप्यादितन्त्रम् ।

वर्हितं, त्रि, (वृध् + क्तः ।) प्रवृत्तम् । द्वित्रम् ।
पूरितम् । इति मेदिनी । त, १४८ ॥ (पार-

पूर्णेम् । यथा, मनुः । ३ । २२४ ।
“पाणिभ्यान्तर्पसंस्तु स्वयमन्नस्य वर्हितम् ।

विप्रान्तिके पितृन् ध्यायन् श्रमकैरुपनिक्षिपेत् ॥”
“अन्नस्येति तृतीयार्थे वृद्धौ । वर्हितं पूर्णं पितृ-

रादिपात्रम् ॥” इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः ॥
वृध् + णिच् + क्तः । वृहिं प्रापितम् । यथा,

भागवते । ४ । २३ । १ ।
“दृष्ट्वात्मानं प्रयसमेकदा वैश्य आत्मवान् ।

आत्मना वर्हितायेपस्वानुसर्गः प्रजापतिः ॥”)
वर्हिण्यः, त्रि, (वर्हते इति । वृध् + “अलङ्क-

ञ्जिति ॥” ३ । २ । १३६ । इति हलायुधः ।)
वर्हनशीलः । तत्पर्यायः । वर्हनः २ । इत्य-

मरः । ३ । १ । २८ ॥ (यथा, भट्टिः । ५ । १ ।
“निराकरिण्यं वर्हिण्यं वर्हिण्यं परितो रणम् ।

उत्पतिण्यं सहिण्यं च चरतुः खरदूषणौ ॥”)
वर्ह, ङी, (वर्हते दीर्घोऽभवतीति । वृध् + “वृध-

वपिभ्यां रन् ॥” उणा० २ । २७ । इति रन् ।)
चर्म । इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, अथर्ववेदे ।

१४ । १ । ६० ।
“तृथा पिपेय मध्यतोऽनुवर्हान्त्या नो अस्तु

सुमङ्गलो ॥”)
वर्हो, ङी, (वर्ह + गौरादित्वात् ङीप् ।) चर्म-

रज्जुः । वदी इति भाषा । तत्पर्यायः । नडौ २
वरजा ३ । इत्यमरः ॥ वृद्धौ ४ । इति भरतः ॥

वर्पः, [सु] ङी, (वृणीते संघट्टं भवतीति । वृ +
“वृष्णीद्व्यां खरुपाङ्गयोः पुट् च ॥” उणा०

४ । २०० । इति असुन् पुट्टागमश्च ।) रूपम्
इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, अथर्ववेदे । ११ । ४० । ५ ।

“आदस्य ते भ्रसयनो वृषेरते
लण्यमभ्रं महि वर्पः करिक्तः ॥”

स्त्रीत्रम् । यथा, तत्रैव । १ । ३६ । १ ।
“कस्य कला मरुतः कस्य वर्पसा कं याय

कंह धृतयः ॥”
“कस्य यजमानस्य कला क्रतुना सङ्गच्छन् इति